

skrevne Reservevanding, hvorved man hjælper Kornet over de regnfattige Par Maaneder før Høsten, i al sin Simpelhed er Hemmeligheden ved de alluviale Sletters Dyrkning i Oldtiden, og at denne Reservevanding, omhyggelig gennemført, er det eneste Middel, hvorved man i Fremtiden vil kunne opdyrke disse i Virkeligheden frugtbare Sletter.

For at man kan danne sig et Overblik over, hvilke Kulturzoner Centraltunisien naturlig lader sig inddele i og specielt for at paavise, hvilke Partier der maa tænkes benyttede alene til Korndyrkning med Reservevanding, giver jeg i medfølgende Kortskitse i grove Træk en Illustration af Forholdene.

Foruden mine Dagbogsoptegnelser fra en Rejse i Tunis 1910 har især følgende Literatur været benyttet:

Aboulfeda: Géographie. Traduction Reinaud Paris 1848. Annales du Bureau central météorologique de France Arrosage en Algérie, publiée par ordre de M. le ministre de la guerre. Alger. Bartenstein, R: Grundzüge der Bodenplastik von Tunesien. Marburg 1909. Boissier, Gaston: L'Afrique romaine. Paris 1895. Bourde, P: Rapport sur les cultures fruitières et en particulier sur la culture de l'Olivier dans le centre de la Tunisie. Tunis 1899. Brunhes, J.: L'Irrigation dans la péninsule ibérique et dans l'Afrique du Nord. Paris 1902. Cagnat, R. & Saladin, H.: Voyage en Tunisie. Le Tour du Monde 1886—87—88. Diplomatic and Consular Reports. Annual Series. Nr. 3883. Trade of the Regency of Tunis 1906. Nr. 4140. Trade of the Regency of Tunis 1907. Nr. 4297. Trade and Commerce of the Regency of Tunis 1908. London 1907—08—09. Dubois, Boissier. Gauckler etc.: La Tunisie. Paris 1896.	Edrisi: Description de l'Afrique et de l'Espagne. Edit. Dozy & de Goeje. Leyden 1866. El-Bekri: Description de l'Afrique septentrionale. Traduction de Slane. En-Noweiri: Conquête de l'Afrique septentrionale par les musulmans et Histoire de ce pays sous les emirs arabes. [Hist. des Berb. App. II]. Fischer, Theobald: Mittelmeerbilder. Leipzig 1906. » » Der Ölbaum. Petermanns Mitteilungen Ergbd XXXI. Herodot IV Bog CXXI Kap. Ibn-Abd-el-Hakem: Traditions anciennes relatives à l'établissement des musulmans en l'Afrique septentrionale. [Hist. des Berbères App. I.]. Ibn-Khaldoun: Histoire des Berbères et des dynasties musulmanes de l'Afrique septentrionale. Traduction de Slane. Alger 1852. Isztachri, Schech-Ebu-Ishak-el-Farsi-el: Das Buch der Länder. Aug. Mordtmann. Hamburg 1845. Joanne: Algérie et Tunisie. Paris 190. Kaïrouâni, Moh'ammed-ben-Abi-el-Raïni-el: Histoire de l'Afrique. Traduction Pellissier & R Remusat. Paris 1845. Leiter, H.: Die Frage der Kliäänderung	während geschichtlicher Zeit in Nord-Afrika. Abh. K. k. Geogr. Ges. Wien VII Bd. 1909 Nr. 1. Minangoin, N: Culture de l'Olivier dans le Centre de la Tunisie. Tunis 1900. Pellissier, E.: Description de la Regence de Tunis. Paris 1853. Pervinquière, L.: Etude géologique de la Tunisie centrale. Paris 1903. Preusz.: Jahrbücher 1898, 1904. Sallust: Bellum Iugurthinum. Service géographique de l'Armée: Carte de la Tunisie au 800,000. » » Carte topographique de la Tunisie au 50,000. Stensby, H. P.: »Nogle etnografiske Iagttagelser fra en Rejse i Algier og Tunis 1908«. Geogr. Tidskr. 20. Bd. Tissot: Géographie comparée de la province romaine d'Afrique I—II. Paris 1884. Toutain, J.: Les cités romaines de la Tunisie. Paris 1895. Tunisie, La; Agriculture, Industrie, Commerce I—II. Paris 1896. Tunisie, La; Histoire et Description I—II. Paris 1896. Tunisie, Notice sur la. 5. Edition. Tunis 1906. Victor Vitensis: Historia persecutionis africanae provinciae.

„Clavering Øen“ paa Grønlands Østkyst.

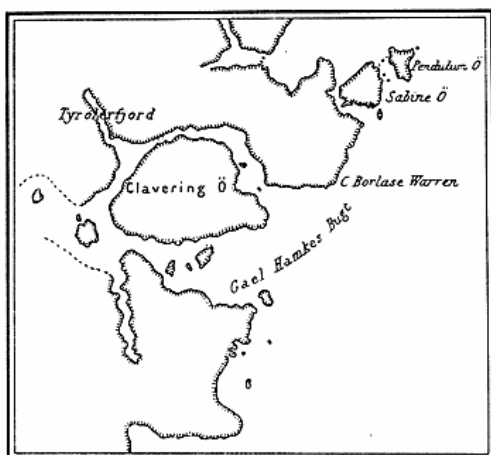
Af

Kaptajn C. I. Hansen, Afdelingschef ved Met. Inst.

Da Føreren af Dampskibet »Minerva« af Tromsø, Kaptajn Ingv. Svendsen, i Sommeren 1910 besøgte Grønlands Østkyst, førte han Observationsjournal over den arktiske Is for det danske meteorologiske Institut, og da han i afvigte Efteraar indsendte sin Journal, stod der i denne en lille Notits om, at

den saakaldte Clavering Ø, — der ligger paa Grønlands Østkyst paa ca. 74° n. B. i Gael Hamkes Bugten omtrent midt mellem Kejser Franz Josephs Fjorden og Shannon Øen —, ikke er en Ø, men sammenhængende med Fastlandet østfor Tyroler Fjorden ved en ganske smal, lav Landtange. Hver-

ken Kaptajn Svendsen eller hans Folk var i Land paa Tangen, men fra Svendsens Skib kunde man fra Tønden tydelig se bar Mark og enkelte Sten paa Landtangen.

Baade fra et geografisk Synspunkt og tillige fordi der nu og da kommer Skibe ind i Farvandet Nord for Clavering Øen, kunde det have Interesse at faa Sagen nærmere undersøgt. Meteorologisk Institut skrev derfor gennem Konsul Aagaard i Tromsø til Kaptajn Svendsen og fik Underretning om, at nærmere Oplysning kunde faas hos Kaptajn Landmark paa Kutteren »7de Juni«, der i Vinteren 1909—10 overvintrede paa Clavering Øen.

Ved velvillig Assistance af den danske Vicekonsul i Aalesund, Hr. Julius Sandvig, oplyste Kaptajn Landmark, at han i Midten af August 1909 paa en Fangsttur med en af Baadene blev standset af den omtalte Landtange, hvis Beliggenhed er vist punkteret paa vedføjede Skitse. Landtangen gik helt over fra Øen til Fastlandet i en Højde over Havet af ca. 3 Fod ved almindelig Lavvande, og den bestod af fint Sand. Han opholdt sig paa

Stedet i flere Timer og spadserede næsten over hele Tangen.

Vicekonsul Sandvig havde imidlertid faaet Underretning om, at Kaptajn L. Brandal, Fører af Kutteren »Havfruen«, i Aaret 1900 havde besøgt Stedet, og Vicekonsulen fik af Kaptajn Brandal oplyst, at han i Juli 1910 sammen med 3 Mand roede rundt om Clavering Øen paa Jagt efter Moskusokser, og at han passerede gennem en Rende med meget grundt Vand omtrent midt paa Tangen mellem Øen og Fastlandet. Der var ved Lavvande tørt paa begge Sider, og der var en Del Strøm i Renden. Ved Højvande var Tangen netop overflydt og kun passabel for Baade men ikke for større Fartøjer.

De to Kaptajner mente, at den i de mellem-liggende 9 Aar stedfundne Forandring maatte hidrøre fra Aflejring fra en større Elv paa Clavering Øen.

Sundet mellem Clavering Øen og Fastlandet blev første Gang berejst af Payer paa den tyske Germania-Ekspedition. Det var paa en Slædetur i Slutningen af Oktober 1869; Sundet var dengang islagt, og paa sine Steder laa der megen Sne og nogen Kalvis. Payer har derfor ikke observeret noget i Retning af udskydende Landtanger, men det er derfor ikke umuligt, at en saadan har eksisteret dengang.

Paa det Grønlandskort, som er udgivet af Kommissionen for Grønlands Undersøgelse, er Clavering Øen ikke sammenhængende med Fastlandet. Efter ovennævnte Oplysninger kan man imidlertid sikkert gaa ud fra, at der fra Clavering Øens Nordside gaar en Landtange over til Fastlandet; denne Tange er netop overflydt ved Højvande, men helt tør ved Lavvande; medens der i 1900 endnu ved Lavvande var en smal Rende passabel for Baade, har Aflejringen fra de nærliggende større Elve i de sidste 9 Aar ogsaa lukket denne Passage, saa at »Clavering Landet« nu, i al Fald ved Lavvande, er landfast med Fastlandet.